

A tenkrát mi došlo, že je všechno jinak

Už odmala mi všichni říkali, že jsem na svůj věk vyspělá, všímavá a že nad vším moc přemýšlím. Pro všechno jsem vždy potřebovala důkaz nebo racionální vysvětlení. A teď si představte, jak to vypadalo, když přišlo na Ježíška, Zoubkovou vílu nebo čápa, co nosí miminka.

Vzpomínám si, jak moc jsem chtěla věřit na Ježíška, ale můj racionální mozek mi ho logicky sebral dřív, než jsem si ho stihla pořádně užít. Nemohla jsem si totiž nevšimnout rodičů, co už od půlky listopadu pořádali nákupní maratony, tety nebo babičky, které se opatrně plížily pro dopis, co měl patřit jen Ježíškovi nebo táty a dědy, kteří společně někam zmizeli zrovna, když měl přijít Ježíšek.

O to krásné tajemno jsem přišla hodně brzy. Nechtěla jsem ho ale brát ostatním, a tak jsem ještě dobrých pár let předstírala, že v Ježíška pevně věřím. Nikdy nezapomenu na mamčin nepopsatelně udivený, ale i úlevný výraz, když jsem se jí omlouvala za to, že mě už nebaví předstírat existenci Ježíška. Tehdy moje sestřenka slavila své první Vánoce a já jsem svým blízkým doporučila, aby si svou hru zkusili na ní, že třeba budou úspěšnější.

Zoubkovou vílu jsem odsoudila hned a dost radikálně. Mamce jsem naprosto vážně řekla, že se nenechám okrádat o svoje zuby ani za cenu toho, že nedostanu peníze, ani dáreček. Fascinovalo mě lidské tělo a možnost pořádně prouzkoumat vlastní zub převálcovala Zoubkovou vílu na celé čáře.

S čápem, co nosí miminka, to dopadlo podobně. Jak už jsem řekla, zajímalo mě lidské tělo a přečetla jsem si o něm pár knížek. O čápovi v nich nebylo ani slovo. Když mě jednou jeden rodinný známý přesvědčoval o tom, že děti nosí čáp, sebevědomě jsem mu popsala proces početí a bylo po čápovi.

To, co se jiné děti dozvíдалy postupně, jsem si já vydedukovala prakticky hned a nutno dodat, že jsem své blízké jistě několikrát přivedla do svízelných situací, když jsem jim pokládala své konkrétní otázky.

Spíše tedy než „A tenkrát mi došlo, že všechno jinak“, to bylo u nás „A tenkrát, jako už po několikáté, nám došlo, že nemá cenu snažit se oblbovat Emmu a že se rozhodně vyplatí rovnou jí říct pravdu.

Emma Kreidlová, kvarta A